

Sammon taonta

Laittoi tuulet lietsomahan,
väkipuuskat vääntämähän.

Lietsoi tuulet löyhytteli:

itä lietsoi, lietsoi länsi,

etelä enemmän lietsoi,

pohjanen kovin porotti.

Lietsoi päivän, lietsoi toisen,

lietsoi kohta kolmannenki:

tuli tuiski ikkunasta,

säkehet ovesta säykkyi,

tomu nousi taivahalle,

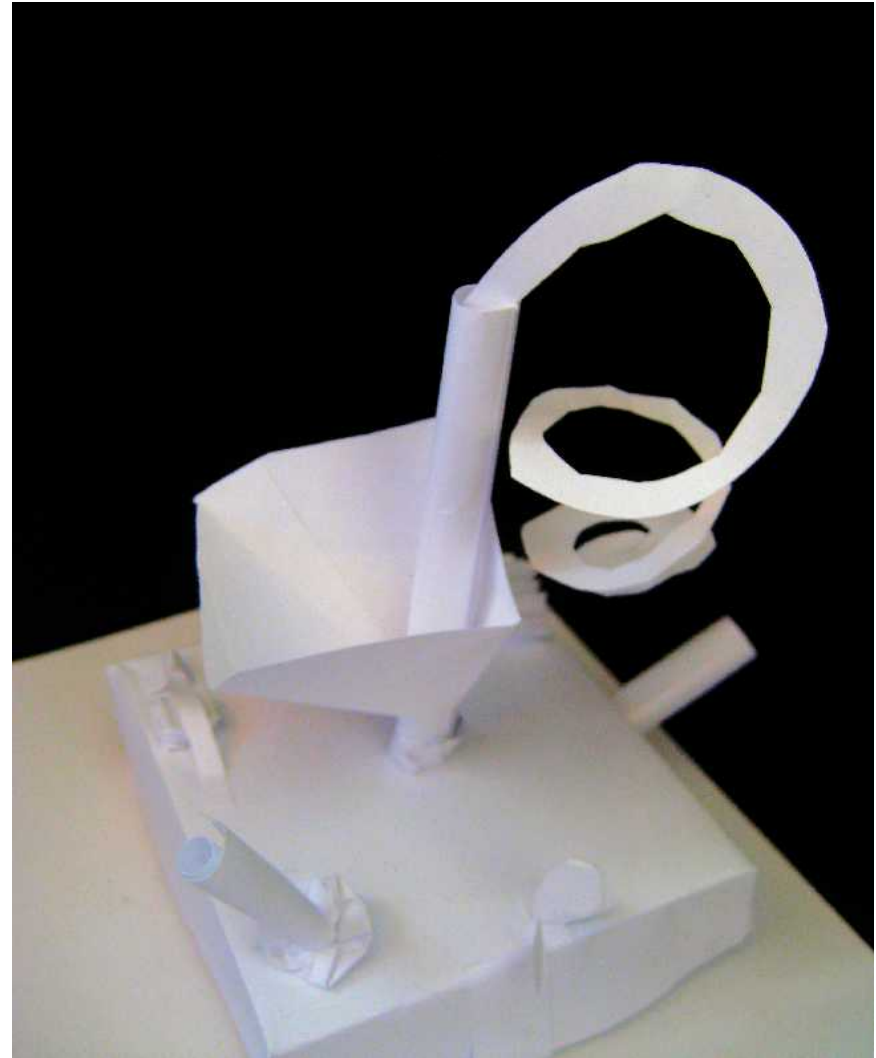
savu pilvihin sakeni.

Se on seppo Ilmarinen
päivän kolmannen perästä
kallistihe katsomahan
ahjonsa alaista puolta:
näki sammon syntyväksi,
kirjokannen kasvavaksi.

Siitä seppo Ilmarinen,
takoja iän-ikuinen,
takoa taputtelevi,
lyöä lynnähyttelevi.
Takoi sammon taitavasti:
laitahan on jauhomyllyn,
toisehen on suolamyllyn,
rahamyllyn kolmantehen.

Siitä jauhoi uusi sampo,
kirjokansi kiikutteli,
jauhoi purnun puhteessa:
yhen purnun syötäviä,
toisen jauhoi myötäviä,
kolmannen kotipitoja.

Kysyi vanha Väinämöinen
Ilmariselta sepolta:
"Veli, seppo Ilmarinen,
takoja iän-ikuinen!
Joko laait uuen sammon,
kirjokannen kirjaelit?"

Sanoi seppo Ilmarinen,
itse laatija pakisi:
"Jopa jauhoi uusi sampo,
kirjokansi kiikutteli,
jauhoi purnun puhteessa:
yhen purnun syötäviä,
toisen jauhoi myötäviä,
kolmannen pi'eltäviä."